

Efter Justitsministeriets opfattelse var dette ønske fra den finansielle sektor på sin vis ganske forståeligt, men det var samtidig vores opfattelse, at den ønskede udvidelse af adgangen til tv-overvågning for pengeinstitutter ikke burde vurderes isoleret, men måtte ses i sammenhæng med, at også andre erhvervsdrivende, som er særlig udsatte for røverier, f.eks. personalet i døgnkiosker, kunne have tilsvarende ønsker om en udvidet adgang til tv-overvågning.

Det var bl.a. på denne baggrund, at Justitsministeriet i efteråret 2004 besluttede at nedsætte udvalget om tv-overvågning og dermed sikre, at spørgsmålet om udvidelse af adgangen til tv-overvågning blev vurderet i en bredere samfundsmæssig sammenhæng. Udvalget skal bl.a. overveje spørgsmålet om en eventuel udvidelse af privates adgang til at foretage tv-overvågning, herunder hvilke rammer der i givet fald bør gælde for en sådan udvidelse.

Samtidig blev der i udvalgets kommissorium peget på en række hensyn, som bør indgå i udvalgets overvejelser. I den forbindelse siges det bl.a. i kommissoriet, at udvalget ved vurdering af grundlaget for eventuelle lovændringer bør overveje risikoen for og konsekvensen af, at man ved en eventuel udvidelse af adgangen til tv-overvågning bevæger sig hen imod et overvågningssamfund, hvor almindelige mennesker i praksis stort set ikke vil kunne færdes på frit tilgængelige steder uden at føle sig videoovervåget.

Jeg håber, jeg med denne omtale af tv-overvågningsudvalget og dets kommissorium har illustreret to forhold: For det første at regeringen er meget opmærksom på de risici, der knytter sig til øget overvågning af borgerne, og for det andet at regeringen lægger stor vægt på, at den politiske stillingtagen til nye initiativer på overvågningsområdet sker på et velovervejet og velforberedt grundlag.

Denne holdning er også baggrunden for den måde, regeringen har forholdt sig på med hensyn til de anbefalinger, som den tværministerielle arbejdsgruppe om terrorbekæmpelse fremkom med i slutningen af oktober i år. Som bekendt er en af arbejdsgruppens anbefalinger, at der skabes hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan etablere tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed. Baggrunden for denne anbefaling er, at gruppen vurderer, at tv-overvågning af særligt udvalgte steder, hvor der jævnlige færdes eller samles større menneskemængder, som

kan være udsat for en generel forhøjet risiko for at blive mål for en terrorhandling eller anden væsentlig forstyrrelse af den offentlige orden og sikkerhed, vil øge samfundets generelle muligheder for at forebygge terrorangreb eller trusler mod den offentlige orden og sikkerhed i øvrigt.

Kl. 10.20

Som det fremgår af regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse, har regeringen ikke ønsket at tage stilling til denne anbefaling om kommunal tv-overvågning, før der foreligger en sagkyndig udredning af de spørgsmål, som anbefalingen giver anledning til. Justitsministeriet har derfor anmodet tv-overvågningsudvalget om i sammenhæng med udvalgets igangværende overvejelser om bl.a. en udvidelse af privates adgang til at foretage tv-overvågning at overveje denne anbefaling om kommunal tv-overvågning nærmere, så udvalgets betænkning kan foreligge inden den 1. september næste år.

På samme måde har regeringen anmodet Strafferetsplejeudvalget om at overveje den anbefaling om kommunikationsscanning, som den tværministerielle arbejdsgruppe er kommet med. Også her, hvor det jo drejer sig om indgreb, der også angår ikkemistænkte personer, har regeringen altså ikke ønsket at tage politisk stilling, før der foreligger et sagkyndigt og velforberedt beslutningsgrundlag.

Som jeg nævnte i mine indledende bemærkninger, kan man godt være noget skeptisk over for, hvor langt vi kan nå i en helt generel og overordnet debat om overvågning. De mere generelle spørgsmål, som indgår i forespørgslen, kan næppe besvares på en dækkende måde uden at inddrage konkrete initiativer eller forslag til ændrede regler på området. En sådan mere konkret debat har vi ikke grundlag for her i dag, og grundlaget for en sådan debat om overvågning vil vi først have, når betænkningerne fra tv-overvågningsudvalget og Strafferetsplejeudvalget foreligger senest til september næste år. Men inden da vil regeringen til foråret 2006 jo fremsætte sin antiterrorlovpakke, og nogle af de forslag, som indgår i denne lovpakke, vil på nogle områder kunne aktualisere spørgsmålet om overvågning.

Derfor vil jeg gerne inden fremsættelsen af antiterrorlovpakken afgive en redegørelse til Folketinget om de gældende regler om overvågning på de områder, der er relevante i forbindelse med regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse, så redegørelsen kan indgå i forberedelserne af Folketingets behandling af antiter-